

sine reflekser og bruge både hovedet og hjertet og stemme sammen med resten af Folketinget i denne sag.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg konstaterede, at ministeren talte om, at han ville tage G 77-landenes melding til sig. Det kan jo tolkes på mange måder alt efter temperament, men skulle jeg forstå det sådan, at de skulle have et lille skulderklap, ja, måske gerne et stort skulderklap? Og i givet fald, hvordan skal det skulderklap udmøntes? Det er det ene.

Det andet, som jeg knap nok fik svar på, er: Hvor går grænsen for regeringen, hvad angår fup og fidus-arsenalet? Har jeg forstået det helt korrekt, at man siger hundrede procent nej tak til sinks, hundrede procent, at her er man fast i kødet? Det synes jeg er vigtigt at få en bekræftelse på. Og det næste spørgsmål var: Jamen hvor går grænsen for de såkaldt fælles projekter, joint implementation? Er det noget, man giver totalt grønt lys for, eller har man trods alt en lidt mere kvalitativ tilgang til det?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror ikke, der er nogen, der har advaret mere imod risikoen for det, man med et godt udtryk kan kalde klimasvindel, end jeg har, og det vil være den danske linje, at de regler, der skal laves, skal være så præcise, at vi undgår svindel, og de, om jeg så må sige, gratis reduktioner med f.eks. varm luft bliver så små som muligt.

Vi er som udgangspunkt ikke tilhængere af, at planteoptag kommer med i første budgetperiode. Det er vores linje, og den svarer jo helt til hr. Kolstrups linje. Omvendt ved vi jo, at andre lande har andre synspunkter, og at vi skal prøve at nå et resultat. Men hr. Kolstrup spørger om den danske linje, og den tror jeg, at selv hr. Kolstrup med mobilisering af hele sin intellektuelle udrustning vil have svært ved at finde noget utilfredsstillende ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Martin Glerup (S), Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Ebbe Kalnæs (CD) og Vibeke Peschardt (RV) (se foran) vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF, FRI og Mogens An-

dreasen (UP)); 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Anni Svanholt (SF), Søren Kolstrup (EL) og Ole M. Nielsen (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 2/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Lovforslaget om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter lyder unægtelig lidt tørt ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne have lidt mere ro i salen!

Margot Torp (S):

Men når man tænker nærmere efter, er det jo et område af stor vigtighed, da det forebygger, at samfundet lige pludselig og måske ganske uforstyldt løber tør for olie og brændstof til vore køretøjer og meget mere i tilfælde af forsyningskriser i fredstid eller i en krigssituation.

Selvfølgelig vil det hjælpe lidt på CO₂-udledningerne, men vi ved kun alt for godt, at hvis det sker pludseligt og helt uforberedt, giver det nogle ganske alvorlige effekter. De fleste voksne i dagens Danmark kan sikkert huske, hvad det betød, da vi i første halvdel af 1970'erne pludselig erfarede, hvor afhængigt vort samfund var blevet af olien. Det var ikke kun besværet med at klare sig med meget lidt varme, billfrie søndage osv., for det var sådan set en udmærket øvelse i at nedbringe energiforbruget. Nej, det var også det enorme fald i beskæftigelsen, der på én gang fik os til at forstå, at træerne ikke vokser